

er ikke aldeles ukendt i vore Jernbaners Historie.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg gerne vilde henstille til nærmere Overvejelse og Prøvelse i Udvalget.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Jeg takker for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet i dette høje Ting. Vel har jo ikke nogen af de ærede Talere taget Ordet specielt for det Projekt, jeg foretrækker, det østlige. Tværtimod have enkelte, i alt Fald foreløbig, udtalt sig for det vestlige, men de have alle — og da ikke mindst det ærede Medlem, der talte først, det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) — stærkt betonet, at denne Sag vil her i Tinget blive undergiven en „loyal“ Behandling. Allerede i dette Ord, endmere i, hvad det ærede Medlem dertil knyttede, ligger jo, at det vil faa en Behandling udelukkende efter saglige Hensyn. Andet kræver jeg ikke, andet ønsker jeg ikke, andet er jeg aldrig selv gaaet efter i denne Sag. Overfor de Grunde, der fra enkelte Sider, som have foretrukket Vestprojektet, ere fremsatte til Fordel for dette, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds udtalte saaledes til Fordel for sit personlige Standpunkt, Vestprojektet, at en Vesthavn — det er jo kun Trafikhavnen, vi her tale om — vilde komme til at ligge „nærmere ved det aabne Hav“. Det er jo ganske sandt, at den vil komme til at ligge nogle Hundrede Alen nærmere ved det aabne Hav end Østprojektet, men jeg maa tilstaa, at jeg skønner ikke, at dette har nogen praktisk Betydning hverken for Indførsel eller Udførsel. Noget andet var det derimod, om Indsejlingen til Vesthavnen laa et andet Sted end i Forslag IV. projekteret, navnligi Vesthavnsprojektets nordvestlige Hjørne. Saa vilde det ikke alene være det, at Havnen, naar man er kommen ind i Gabet, ligger til venstre i Stedet for til højre, som gjorde Forskel mellem Forslag IV. og Forslag V., men saa vilde man virkelig komme nogle Hundrede Alen før ind i Havnen, i alt Fald tilsyneladende, naar det var Vesthavnen, der var udført, end naar det var Østhavnen. Jeg skønner dog heller ikke, at dette i Virkeligheden kunde faa nogen praktisk Betydning, thi det, det kommer an paa, er jo ikke, om Indløbet til Havnen ligger et Par Hundrede Alen nærmere ved eller fjernere fra England, eller hvilken anden Havn man nu kommer fra eller skal til, men om det ligger nærmere eller fjernere fra

det Løb, hvorigennem Skibene maa komme ind fra Havet, og der er det ganske vist, at selv en nordvestlig Indsejling vil faa lige saa langt ud til det aabne Hav som den Indsejling, der nu er Tale om, og som den Indsejling, der nu er. Men jeg indrømmer det ærede Medlem — og det var maaske det, der laa bagved det ærede Medlems Ytring —, at det er dette, man fra Vestmændenes Side altid har stillet i første Række. Det er ligesom en umiddelbar Indskydelse, man har paaberaabt sig: Skulle vi have en Havn for vor Udførsel imod Vest, bør den ligge saa langt mod Vest som muligt og have sin Indsejling saa langt mod Vest som muligt osv., noget, der altsammen lyder bestikkende i Øjeblikket, men som, naar man ser nærmere til, taber al praktisk Betydning. Dertil kommer jo saa, at denne Indsejling ind til det nordvestlige Hjørne kan ikke gennemføres. Det have selv Vestprojektets Tilhængere i Folketinget bøjet sig for. De have jo, i Flugt med hele deres Tankegang, holdt til det yderste paa, at der skulde Indsejlingen ligge, men ere bøjede af derfra, have givet Afkald derpaa. Det findes ikke i deres Projekt. Hvorfor? Fordi Vandbygningsdirektøren har henledet deres Opmærksomhed paa, at dels vilde en saadan Indsejling alligevel ikke blive strømret — som er det Stikord, der i saa Henseende er blevet brugt —, dels vilde den medføre Ulemper ved Isgang, Vanskeligheder ved Renholdelse af Indløbet, som gjorde det upraktisk, for at bruge et mildt Udtryk, at holde fast ved dette Sted for Indsejlingen. Det har selv Vestmændene i Folketingets Udvalg erkendt og have ladet den falde. Men naar den falder bort, saa skønner jeg ikke, at man med nogen Ret kan sige, at den Omstændighed, at Vesthavnen ligger et Par Hundrede Alen nærmere ved det aabne Hav end Østhavnen, har nogen som helst Betydning.

Hermed har jeg ogsaa besvaret det ene af de Spørgsmaal, den sidste ærede Taler rettede til mig. De andre vil jeg tillade mig at vente med, til jeg kommer længere frem. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) sagde dernæst — og det falder til Dels sammen med, hvad det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt) ogsaa fremførte som Hovedmoment til Forsvar for Vesthavnen, — at denne tillod større Udvikling, større Udvidelse. Det var jo derpaa, begge de ærede Medlemmer begrundede deres Tilslutning til Vestprojektet: man saa større paa Sagen, man lagde en bedre Basis for